

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1864/2019
27.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јанићијевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из села ..., Општина ..., Република ..., ради утврђивања права својине по основу стицања у браку, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1783/18 од 23.01.2019. године, у седници одржаној 27.02.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1783/18 од 23.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару П 35/15 од 21.11.2017. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и утврђено према туженима да је тужиља по основу стицања у браку са туженим ББ, власник у идеалном делу од 11% на непокретностима: породична стамбена зграда број 1, површине 61м², објекат изграђен без одобрења за изградњу, породичне стамбене зграде број 2, површине 50м², објекат изграђен без одобрења за изградњу и помоћне зграде број 3, површине 23м², објекат изграђен без одобрења за изградњу и кат. парц. .. површине од 3,23 ара, све уписано у листу непокретности број .. КО ..., што су тужени дужни признати и трпети промене имовинског стања код надлежне Службе за катастар непокретности у ... у року од 15 дана. Ставом другим изреке, у преосталом делу тужбени захтев тужиље, којим је тражила да се утврди да је по основу стицања у браку са туженим ББ власник у идеалном делу до ½ на истим непокретностима, одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и утврђено према туженом ББ да је тужиља по основу стицања у браку, власник у идеалном делу од ¼ покретних ствари: машина за конфекционисање и то: једне правоштеп машине марке "Konsew", модел 290, зелене боје, једне правоштеп машине марке "Brother dd2-b739-tv", једне ибердек машине "Kansai special KS" беле боје, једне правоштеп машине "Juki DL-555" зелене боје, једне оверлог машине, четири конца "Brother MA4-B551" беле боје, једне оверлог машине пет конца "Brother MA4-B551" беле боје, једне лактарице машине зелене боје, једне правоштеп машине марке "Juki DL-555" док је у преосталом делу тужбени захтев тужиље којим је тражила да је

власник са идеалним уделом од $\frac{1}{2}$ покретних ствари ближе наведеног у овом ставу изреке, одбијен као неоснован. Ставом петим изреке, обавезани су тужени да тужиљи солидарно исплате сразмерни део трошкова у износу од 18.106,00 динара у року од 15 дана.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1783/18 од 23.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Вишег суда у Новом Пазару П 35/15 од 21.11.2017. године у ставу другом, четвртом и петом изреке, а одбачена је као недозвољена жалба тужиље у делу којим се побија пресуда Вишег суда у Новом Пазару П 35/15 од 21.11.2017. године у ставу првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14) и утврдио да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, с обзиром да ова повреда поступка у смислу одредбе члана 407. став 1. тачка 2. ЗПП, није ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља и тужени ББ засновали су ванбрачну заједницу 1991. године, а од 01.10.1999. године су закључили брак. У браку су добили двоје деце. У почетку су живели код родитеља туженог у ..., а потом од 1992. године су отишли у ..., где су провели око шест година. У току трајања брачне заједнице, стечене су спорне непокретности наведене у уговору о купопродаји који је закључен 16.06.2008. године и оверен код Основног суда у Новом Пазару код Ов ../08 са анексом тог уговора Ов ../08 од 20.06.2008. године. У уговору је као купац означен тужени ББ, а купопродајна цена спорних непокретности износила је 60.000 евра. Непокретности се и даље воде на ранијег власника, туженог ВВ. Након куповине, тужиља и тужени ББ су ступили у државину непокретности. Средства за куповину непокретности су у већем делу обезбеђене од породице туженог ББ, на име његовог удела у имовини која бу му предала од предака, а један део купопродајне цене у износу од 14.000 евра обезбеђен је путем кредита који је подигао тужени ББ. Кредит је подигнут у току трајања брачне заједнице. Овај део новчаног износа у односу на купопродајну цену од 60.000 евра чини 22%. У току трајања брачне заједнице тужиоци су заједно са братом туженог ББ купили и спорне покретне ствари.

При овако утврђеном чињеничном стању, првостепени суд је закључио да је допринос тужиље у стицању спорне имовине подједнак са туженим ББ. Међутим, како је већи део новчаног износа који је обезбеђен за куповину непокретности ушао са стране, тј. представља посебну имовину туженог ББ, а да је 14.000 евра обезбеђено путем кредита које је подигао тужени ББ, док је био у брачној заједници са тужиљом и како износ од 14.000 евра представља 22% у односу на плаћену непокретност, то су првостепени суд налази, с обзиром да су тужиља и тужени ББ у смислу одредбе члана 171. став 1. Породичног закона подједнако учествовали у стицању заједничке имовине, па је усвојио тужбени захтев за непокретну имовину и тужиљи досудио 11% од

спорних непокретности. При томе, првостепени суд је ценио и чињеницу да тужила није доприносила у стицању имовине радом у заједничкој фирми, али је њен допринос очигледан у раду у домаћинству и одгајању деце. Имајући у виду да је остатак новца обезбеђен од породице туженог ББ на име његовог наследног дела који би му припао у породичној имовини, то исти представља његову посебну имовину, у складу са чланом 168. Породичног закона, па је тужбени захтев у преосталом делу везан за непокретности одбио као неоснован. У погледу покретних ствари, иако првостепени суд налази да су тужила и тужени ББ подједнако учествовали у куповини покретних ствари из изведених доказа произилази да је у стицању тих ствари у делу од $\frac{1}{2}$ учествовао и брат туженог, ГГ, који је са туженима заједно организовао каснију производњу. Тужила и тужени ББ су учествовали у куповини покретних ствари у делу од $\frac{1}{2}$, а како је допринос тужиле и туженог ББ подједнак, то је усвојио тужбени захтев за $\frac{1}{4}$ на покретним стварима, док је у преосталом делу тужбени захтев одбио као неоснован. Суд је усвојио тужбени захтев и у односу на друготуженог везано за непокретне ствари, с обзиром да се исте још увек воде у Служби за катастар непокретности на његово име.

Овакво правно становиште, прихвата и другостепени суд, налазећи да је првостепени суд на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио одредбе материјалног права и правилно извео чињеничноправни закључак о основаности тужбеног захтева тужиле у делу квоте која је досуђена тужили, како за непокретности, тако и за покретне ствари, а све сходно одредби члана 171. став 1. и члана 168. Породичног закона.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови закључили да је допринос тужиле у стицању заједничке имовине једнак са туженим ББ. Међутим, стоји чињеница да је у току поступка утврђено да део новца за куповину спорне имовине представља посебну имовину као наследни део који би припао туженом ББ, што чини његову посебну имовину, а део средстава за куповину покретних ствари (у делу од $\frac{1}{2}$) обезбеђен је и од стране брата туженог ББ, ГГ. Стога је правилно првостепени суд определио квоте у погледу учешћа тужиле у стицању спорне имовине и то како у односу на непокретности, тако и у односу на покретне ствари.

Наводима из ревизије не доводи се у питање правилност побијане другостепене пресуде. Стоји чињеница да је правило да се приликом утврђивања доприноса у стицању заједничке имовине, тај допринос опредељује у односу на целу стечену имовину. Међутим, то правило важи уколико неки од заједничара није обезбедио средства и са стране (нпр. путем поклона или на други начин) и уколико постоји такав случај, онда се може различито опредељивати квота у погледу стицања заједничара у одређеним стварима. У овом случају, тужени ББ је део средстава за куповину спорне непокретности добио на име свог наследног дела од своје породице, а везано за куповину покретних ствари у истима је једним делом (са $\frac{1}{2}$) учествовао и брат туженог ББ, ГГ. Стога се у овом случају, иако нижестепени судови налазе да је допринос тужиле и туженог ББ подједнак у стицању заједничке имовине, у односу на спорну имовину (непокретности и покретне ствари) јављају различите квоте.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе из ревизије, али налази да исти нису од посебног значаја за доношење другачије одлуке.

Имајући у виду напред изнето, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић